

TUẦN 1:

Thơ: Em yêu nhà em

Chẳng đâu bằng chính nhà em
Có đàn chim sẻ bên thềm lú lo
Có nàng gà mái hoa mơ
Cục ta, cục tác khi vừa đẻ xong
Có bà chuối mật lưng ong.
Có ông ngô bắp rau hồng như tơ
Em là chị Tấm đợi chờ bóng lên
Có đầm ngào ngọt hoa sen
Ếch con học nhạc, để mèn ngâm thơ
Dù đi xa thật là xa
Chẳng đâu vui được như nhà của em

Truyện : Ngôi nhà nhỏ bên đường

Ngày xưa, trong căn nhà nhỏ bên đường, chỉ có một em bé gái. Nói thì nói thế, song em đâu chỉ có một mình. Láng giềng của em là một cây lớn ở sát cạnh nhà. Trên cây lớn còn có tổ chim của con chim xanh.

Một hôm, gió ào về gầm rít, thổi bay cả tổ chim. Chim xanh đậu ở trên cây buồn rầu, khóc lóc đến thảm thiết:

– Tôi sắp làm mẹ rồi, nay biết ở đâu để lo cho lũ con đây!

Em bé đang dọn dẹp lại nhà sau cơn gió bão, nghe thấy thế, bèn nói:

– Chim xanh ơi, em đừng rầu rĩ quá thế. Chị cho em chiếc mũ và chiếc khăn tay của chị. Mũ để em làm tổ. Khăn tay để em làm chăn cho lũ chim con.

Chim xanh mừng quá, ríu rít cảm ơn, đón lấy chiếc mũ và khăn tay.

Rồi lũ chim nhỏ ra đời. Cây lớn mở tán ra như chiếc dù xanh xanh che nắng cho chúng. Lũ chim ríu rít ca hát cả ngày. Cô bé cười. Cây cũng cười, xào xạc, xào xạc...

Lại một hôm, mưa xuống bao nhiêu là nước, cứ như đổ nước xuống vậy. Mẹ con chim lướt thướt ướt, lại khóc. Cây cũng rũ cả lá xuống như chẳng còn sức lực nào. Hoá ra, cái áo của chị Mây Trắng bị móc vào đâu bị rách một mảng lớn, chẳng ai vá hộ, nên chị ra khóc hờn, khóc tủi, nước mắt là chả tuôn rơi xuống thế gian.

Cô bé nhìn trời, nhìn cây, nhìn tổ chim ra chiều nghĩ ngợi, rồi không chần chờ nữa, mở chiếc hòm nhỏ lấy ra một cuộn bông lớn, kim, chỉ và tới bên gốc cây bảo:

– Cây ơi, trông nhà giúp tôi nhé!. Để tôi lên trời vá áo giúp chị Mây Trắng đây. Cây hỏi:

– Cô mang cái gì đi vá áo cho chị Mây Trắng?

– Có cuộn bông mà mẹ tôi cho để làm nên bông áo rét đây rồi.

– Thế thì cô lấy gì mà may áo rét để qua nổi mùa đông

– Không vội lo điều đó. Trước tiên là vá chiếc áo của chị Mây Trắng để mọi người chúng ta khỏi khổ vì nước mắt của chị đã.

Cây lặng đi trước tấm lòng thơm thảo của cô bé, vội rủ cành xuống nâng cô bé lên mãi lên mãi tới nơi chiếc áo rách của chị Mây Trắng bị rách.

Cô bé dùng bông mềm mại, xốp nhẹ, nhẹ nhàng dán lấp chỗ áo rách của chị Mây, rồi cần mẫn khâu, khâu thật đẹp đẽ. Chị Mây Trắng lặng thinh và rồi chị nở nụ cười. Mặt Trời toả ánh nắng dịu dàng xuống Trái Đất. Lũ chim con lại ríu rít hát ca. Cây lại xào xạc, xào xạc... cười

Mùa thu tới rồi, gió đã se se lạnh. Cây nở bung muôn ngàn đoá hoa đủ màu sắc. Cây gọi lũ chim con, lúc này đã bay đi bay lại được rồi:

– Các bạn ơi!. Mau hái hoa để tặng cô bé tốt bụng nào!.

Ôi lũ chim mới ngoan làm sao!. Chúng mang vào nhà cô bé bao nhiêu là hoa, rải thành tấm đệm hoa rực rỡ sắc màu.

Mùa thu này, bạn hãy tới căn nhà nho nhỏ bên đường đó mà xem. Bạn sẽ tin lời tôi vừa kể đó.

TUẦN 2:

Dạy hát: Nhà của tôi

Đố bạn biết đó là nhà của ai? Tôi trả lời: " Đó là nhà của tôi". Ngôi nhà đó rất gần gũi yêu thương.

Ngôi nhà đó chính là nhà của tôi. Đố bạn biết đó là nhà của ai? Tôi trả lời: " Đó là nhà của tôi". Ngôi nhà đó rất gần gũi yêu thương. Ngôi nhà đó chính là nhà của tôi. Đố bạn biết đó là nhà của ai? Tôi trả lời: " Đó là nhà của tôi". Ngôi nhà đó rất gần gũi yêu thương. Ngôi nhà đó chính là nhà của tôi.

TUẦN 3:

Thơ: Mẹ của em

Ở nhà em có mẹ

Bao việc mẹ phải lo

Thức khuya mà dậy sớm

Mẹ chăm công việc nhà.

Thế mà cứ đúng giờ

Mẹ gọi em thức dậy

Nhắc gọn gàng đầu tóc

Việc nào vào việc ấy

Để em kịp đến trường...

Mẹ đã sinh ra em

Đã vì em vất vả

Thương mẹ em thầm hứa
Ngoan ngoãn và giỏi giang.

Truyện: Thỏ con không vâng lời

Một hôm thỏ mẹ đi chợ, dặn thỏ con:
Thỏ con của mẹ, con ở nhà chờ đi chơi xa con nhé!
Vâng ạ, con ở nhà con không đi chơi xa đâu mẹ ạ!
Thỏ mẹ vừa đi khỏi cổng thì bạn bướm bướm bay đến. Bướm bướm gọi:
Bạn thỏ con ơi! Ra ngoài kia chơi đi! Ở đây có cỏ này, có hoa này. Thích lắm, thích lắm!
ừ!
Thế rồi thỏ con liền chạy theo bướm bướm.
Thỏ con đi chơi mãi, xa... thật xa...
Rồi thỏ con quên mất cả lối về nhà. Sợ quá, thỏ con ngồi khóc.
Hu hu hu...! Mẹ ơi...Mẹ ơi...
-Cháu thỏ! Làm sao cháu khóc?
-Nín đi bác sẽ đưa cháu về nhà với mẹ.
Vừa lúc đó có một bác gấu đi qua, thấy thỏ con khóc, bác gấu nói:
Hu hu...
Bác gấu ơi! Mẹ cháu dặn cháu ở nhà cháu lại đi chơi xa, bây giờ cháu không biết lối về nhà. Hu hu...
Nói rồi bác gấu dắt tay thỏ con về nhà. Về đến nhà thỏ mẹ chạy ra ôm chầm lấy thỏ con. Thỏ con nói với mẹ:
Mẹ! Mẹ dặn con ở nhà, con lại đi chơi xa. Con xin lỗi mẹ ạ!
Cảm ơn bác gấu!
Hai mẹ con nhà thỏ cùng cảm ơn bác gấu.

Dạy hát: Bàn tay mẹ

Bàn tay mẹ, bế chúng con Bàn tay mẹ, chăm chúng con
Cơm con ăn, tay mẹ nấu Nước con uống, tay
mẹ đun Trời nóng bức gió từ tay mẹ Con ngủ ngon Trời giá rét, cũng vòng tay mẹ Ủ ấm con Bàn tay
mẹ, vì chúng con Từ tay mẹ, con lớn khôn

TUẦN 4:

Thơ: Bé giữ vệ sinh môi trường

Sân trường mát sạch
Nhờ bác lao công
Ngày ngày quét dọn
Em cũng góp phần

Giữ sân trường sạch

Này các bạn ơi

Cùng ra sân chơi

Thấy lá vàng rơi

Vung vãi khắp nơi

Cùng đi nhặt lá

Bỏ vào thùng rác

Các nơi đều sạch

Không khí trong lành

Giúp bé học hành

Chăm ngoan, khỏe mạnh.